

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/614/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208195
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613208195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a sudkyň JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a. s., so sídlom Suché mýto 1, Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanej: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, W. I., o zaplatenie 613,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/234/2013-86 zo dňa 13. mája 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 5C/234/2013-86 zo dňa 13.05.2014 žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca so voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 613,71 eur a náhrady trov konania.

Rozhodujúc podľa § 3 ods. 6, § 4 ods. 1, 2 písm. g/, j/, ods. 3 písm. a/, b/, § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 10. 06. 2010 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) a § 39, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca preukázal, že dňa 12.08.2008 účastníci konania uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úverový limit vo výške 2.987,- eur. Žalovanej vznikol záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver. Žalovaná nerozporovala tvrdenia žalobcu, že celkovo prečerpala sumu 2.987,45 eur a ku dňu rozhodnutia súdu zaplatila celkovú sumu 5.132,66 eur. Rovnako nebolo sporné, že žalobca odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere dňa 31.01.2013 z dôvodu nesplácania úveru žalovanou riadne a včas.

Súd uzavretú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., ktorej obligatórnou náležitosťou je aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V prejednávanej veci zmluvný vzťah založený právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ani údaj o celkových nákladoch spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru a výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve je uvedený len odkaz na bod 5.4. všeobecných obchodných podmienok, ktorý uvádza len spôsob výpočtu RPMN a je

zverejnený na internetovej stránke. Sankciou neuvedenia RPMN je zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o listiny označené ako príloha 1, 2, 3, nebolo preukázané, že uvedené listiny sa vzťahujú na predmetnú úverovú zmluvu, pričom jedna z listín obsahuje len príkladný údaj o nákladoch a splátkach úveru. Z uvedených dôvodov okresný súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného, keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.987,45 eur, vznikol jej záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2.987,45 eur. Podľa tvrdení žalobcu žalovaná uhradila sumu 5.132,66 eur. Z uvedeného vyplýva, že záväzok žalovanej vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky zanikol jeho splnením.

Súd zamietol žalobu aj v časti o splatenie poplatku za poistenie vo výške 18,19 eur s poukazom na ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že ak došlo k odstúpeniu od zmluvy ako celku, žalobca nemá nárok ani na poistné (odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje, a to s účinkami od začiatku).

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. a Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že v zmluve je uvedené, že žalovaná vzala na vedomie, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú i všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1 až 3 a potvrdzuje, že sa s nimi riadne oboznámila a prejavuje súhlas byť nimi viazaná.

V ďalšom poukázal na to, že zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody, na ktoré sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Ust. § 273 ObZ pritom stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. VOP sú vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Žalovanú dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí.

Mal zato, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi spĺňa všetky náležitosti uvedené v zákone č. 258/2001 Z. z., z ktorého dôvodu považuje aplikáciu § 4 ods. 3 uvedeného zákona za nedôvodnú. V zmluve je uvedené, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa čl. 5.4 VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Výšku RPMN navyše uvádza v prílohe č. 3, ktorou je príklad nákladov a splátok, ktorý výslovne zakotvuje, že ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 29 %. V zmluve sú uvedené aj všetky náležitosti v zmysle ust. § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. pre prípad, ak nie je možné určiť RPMN.

Zmluva obsahuje i údaj o konečnej splatnosti úveru, keď zákon vyslovene neustanovuje, že konečná splatnosť má byť uvedená v tvare deň, mesiac a rok.

Nakoniec namietal tiež, že súd na otázku odstúpenia od zmluvy o úvere aplikoval nesprávny právny predpis, a to Občiansky zákonník, nakoľko ide o obchodný záväzkový vzťah. Má za to, že ust. § 54 ods. 1 OZ nemôže byť interpretované tak, že na všetky nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv majú byť aplikované výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale tak, že len ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú jednostranne kogentné, to znamená aj voči Obchodnému zákonníku.

Vzhľadom na uvedené má za to, že jeho nárok na zaplatenie nesplatennej časti úveru spolu s úrokom za poskytnutie úveru žalovanou je plne v súlade s citovanými zákonnými predpismi, na základe čoho namietá tvrdenie súdu, že odstúpenie od zmluvy o úvere a účinky s tým spojené sa v tomto prípade riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka a posúdenie nároku žalobcu ako nároku na bezdôvodné obohatenie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a obsahu spisu došiel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožňuje. Prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné, preto odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolací súd považuje v prvom rade za potrebné uviesť, že obsahom odvolania sú námietky, na ktoré okresný súd už v prevažnej miere odpovedal v podrobnom odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti záverov okresného súdu odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci je nepochybné, že posudzovaný právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským, uzavretým na základe zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, t. j. k 12.08.2008 bol v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. náležitou zmluvy aj údaj o konečnej splatnosti úveru a v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. zároveň platí, že pokiaľ zmluva dotknuté údaje neobsahuje, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórne vyžadovanie predmetných náležitostí právnou normou je motivované osobitným cieľom zákonodarcu umožniť, resp. zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočný rozsah podkladov pre rozhodnutie o uzavretí alebo odmietnutí zmluvného záväzku. Z tohto pohľadu je postup navrhovateľa, ktorým obchádza uvedenie spotrebiteľskými predpismi explicitne vyžadovaných údajov odkazom na všeobecné obchodné podmienky neakceptovateľná. Konkrétne údaje ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom totiž dotknutá zmluva nepochybne neobsahuje. Nad rámec pritom odvolací súd uvádza, že predmetná úverová zmluva neobsahovala ani náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z., t. j. údaje o termíne, počte a výške splátok spotrebiteľského úveru.

Pokiaľ odvolateľ s poukazom na ust. § 273 Obchodného zákonníka namietal, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, odvolací súd poukazuje na to, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok alebo príloh, ale len výlučne samotnej spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade je zákon č. 258/2001 Z. z. vo vzťahu k Obchodného zákonníku lex specialis, preto podstatné náležitosti zmluvy predpísané uvedeným zákonom musia byť zapracované priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s takýmto údajom má možnosť riadne oboznámiť. Nemožno pritom opomenúť, že všeobecné obchodné podmienky predložené navrhovateľom výšku RPMN priamo neuvádzajú, ale ďalej odkazujú na Prílohy 2, 3, či internetovú stránku odvolateľa,

čo je absolútne neprípustné. Navrhovateľ pritom nepreukázal, že odporkyňa bola so všeobecnými obchodnými podmienkami a uvedenými prílohami oboznámená (navrhovateľ konštatoval, že všeobecné obchodné podmienky sú na rubovej strane zmluvy, avšak je zrejmé, že zmluva predstavuje len jeden list, pričom všeobecné obchodné podmienky sú až v rozsahu dvoch strán), pričom pokiaľ ide o príklad nákladov a splátok úveru, tieto sú uvedené pre prípad čerpania úveru bez poistenia, pričom v danom prípade bol úver poistený. Pokiaľ odvolateľ poukázal na to, že RPMN nie je možné uviesť, pričom zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., odvolací súd poukazuje na to, že tieto sú rovnako uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, pričom v tejto súvislosti poukazuje už na vyššie uvedené závery. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec, odvolací súd dáva do pozornosti aktualizované a v čase rozhodovania odvolacieho súdu účinné znenie § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka (novela vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z.), v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Na základe uvedeného považuje odvolací súd záver okresného súdu, že úverová zmluva je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. bez úrokov a bez poplatkov za správny.

Vychádzajúc zo sumy úveru, ktorý žalovaná skutočne čerpala (2.987,45 eur) a sumy, ktorú už žalobcovi vrátila (5.132,66 eur), je potom zrejmé, že žalovaná si svoju povinnosť voči žalobcovi už v celom rozsahu splnila.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, voči ktorému neboli podané osobitné odvolacie námietky, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bola žalovaná, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.